

striktní dogmatický výklad biblických pasáží ale především aplikace do života mladých lidí a rodin. Tedy snaha zprostředkovat srozumitelné setkání s Ježíšem co nejširšímu spektru lidí „ve světě“, kteří řeší problémy - osobní, rodinné, výchovu svých dětí...

Hledá způsob jak jim pomoci se identifikovat s Ježíšem. Mnoho z nich by bez tohoto možná ani nenapadlo, že Ježíš je cesta.

V Čechách a na Slovensku, možná i v dalších zemích, je s Richardem Rohrem spojeno hnutí chlapů.

Někteří těmto dospělým mužům vytýkají, že si hrají jako puberťáci s bubny, apod. Realita je jiná, za těmito aktivitami je především poctivá snaha a mnoho hodin dobrovolnické práce, která vytváří prostředí a pomáhá tátům vychovávat dospívající syny, vytváří prostředí pro křesťany i „nevěřící“ dospělé i dospívající hledače.

Z tohoto úhlu pohledu se už i následující 2 citace z dané úvahy:

...Tvá konverze čeká na okamžik, kdy zakusíš, že jsi vyvolen...

...Otec byl tím, který též zraňuje a požaduje, aby byl Ježíš zraňován, a abychom jeho ranami byli uzdravováni...

nebudou vnímány tak hereticky, jak jsem je při prvním přečtení vnímal i já.

Pro mne ještě jeden důvod, proč jsem se rozhodl, alespoň na nějaký čas, publikovat tyto úvahy.

Existuje mnoho světových, skvělých křesťanských autorů, jejichž díla by jistě byla vynikající duchovní povzbuzení a ponaučení. Háček je však v tom, že jen překladatel těchto úvah mi je poskytl v elektronické podobě bez nároku na honorář. Díky práci Rohrových příznivců máme překlady úvah podle liturgického kalendáře na každý den roku.

Připojuji odkaz na debatu motivovanou mj.

Rohrovým dílem: [TV Noe Kulatý stůl Krize otcovství](https://www.tvnoe.cz/porad/24945-kulaty-stul-krize-otcovstvi?fbclid=IwAR24SZDGZaYJje6s7T4zJrPeMh2usO1yTQ_IKJ7oFd9qEKH0ecFCmoKRq5Y)
https://www.tvnoe.cz/porad/24945-kulaty-stul-krize-otcovstvi?fbclid=IwAR24SZDGZaYJje6s7T4zJrPeMh2usO1yTQ_IKJ7oFd9qEKH0ecFCmoKRq5Y

Střet názorů a jejich vyjasňování vnímám jako podmínku nutnou k růstu. Omlouvám se všem, které

jsem pohoršil nebo urazil, a současně děkuji za váš zájem.

Pokud někdo máte vhodné příspěvky nebo nápad a ochotu přeložit texty předem za ně děkuji.

O původu skřivánka

Dubnový vítr duje venku,
ztrácí se rychle starý sním,
pěšiny oschnou za chvilku
po teplých, prudkých lijavcích.

A kdyby kladívkem je chtěli
do země zpátky zatloukat,
hřebíčky trav, když slunce velí,
z drnů se přece budou drát.

Měkké jsou ale, nepíchají –
a mezi nimi květiny
lucerničky své rozžihají
pro první cesty včelčiny...

V takovou chvíli vyšel jednou
se svatým Petrem Kristus Pán,
táhly se v dálku nedohlednou
s políčkem pole, s lánem lán.

Blízko nich orač v těžké práci
za pluhem kráčel brázdou svou,
neslyšel ptáčka zazpívat si,
mlčelo nebe nad hlavou.
(z knihy Jana Zahradníčka Ježíškova košilka)

Čokoládový dortík

500g čokolády na vaření + 250g másla rozpustit ve vodní lázni

7 vajec + 220g cukru vyšlehat

- do vaječné hmoty nalít čokoládovou a zamíchat

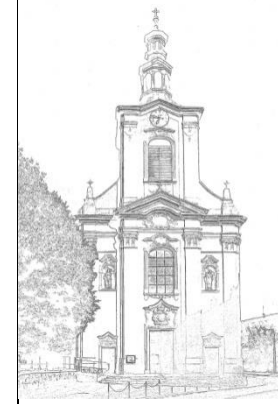
- výslednou hmotu nalít do dortové formy, obalit ji alobalem, dát na plech s vodou a péct při 160°C asi 35-45 minut

- po vychladnutí dát do lednice a nechat utuhnout

VÁCLAV

Č. 3 (2020)

19. 1. 2020

Týdeník

římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2
410 02 Lovosice
web: farnostlovosice.cz

2. neděle v mezidobí

BOHOSLUŽBY BĚHEM TÝDNE:

LOVOSICE
Kostel sv. Václava

Ne – v 9.30

Út – 17.30

St, Čt – 8:00

Pá – v 16.30

Modlitební skupina

Út 16.30

Okolní kostely vždy 8:00

1. ne v měsíci	Lukavec
2. ne v měsíci	Medvědice
3. ne v měsíci	Sulejovice
4. ne v měsíci	Velemín
5. ne v měsíci	-----

Mše DD Milešov

Pá – 9:30

Náboženství pro školní děti

úterý 14:30 – 15:30 a 15:30 – 16:30

Farní kavárna je na faře každou neděli po mši sv.

➤ **Studentský Velehrad 2020**

Setkání vysokoškoláků na Velehradě

Koncerty, zážitky, víra, přednášky 7. 5. – 10. 5. 2020 ·
Poutní areál Velehrad

➤ **Modlitba chval** bude Pá24.1.2020 v 17:30h tentokrát
v Kapli u věžáku - ul.Palackého 6

Láska je víc než přijetí

Koho Kristus přijímá, toho i mění. Podrobuje ho procesu proměny. Láska pracuje.

Na tomto místě musíme provést opravu. Dosud jsme vědomě používali výrazy "láska" a "přijetí" jako slova rovnocenná a navzájem zaměnitelná. Ale v pohledu na Krista je zřejmé, že láska je přece jen něco víc než "přijetí". Neboť kdo ví, že ho Kristus přijal, nemůže zůstat stejný. Koho Kristus přijímá, toho i mění. Podrobuje ho procesu proměny.

V tom smyslu se mi zcela nově jeví Jan 1,12. Chtěl bych tento verš volně citovat: "Kdo Pána Ježíše přijímá, kdo se pomalu učí předávat mu vedení svého života, kdo se nechává jím milovat, ten se stává Božím dítětem a dostává od něho sílu pracovat sám na sobě a tak se podobat Kristovu obrazu." Boží láska nemiluje to, co je hodné lásky - ona tvoří věci hodné milování. Láska pracuje. Znamená víc než jen přijetí. Vytváří v nás obraz tak, jak si ho Bůh představuje - a to je celoživotní proces. **Být přijat Bohem** neznámá: Ty už jsi zkrátka takový, nedá se nic dělat! Naopak: Já tě přijímám takového, jaký jsi, avšak nyní začíná práce lásky, která ovšem vyžaduje i tvou spolupráci, i tvou lásku k sobě.

Kdosi se mě zcela zmateně tázal: Jak to tedy je? Na jedné straně se mám přijmout takový, jaký jsem - a na druhé straně mám na sobě pracovat a mám se změnit! Moje odpověď: Boží láska nás nezbavuje práce na sobě, nýbrž ji umožňuje. **Nechat se Bohem přijmout**, neznámá, že složím ruce do klína a řeknu: "Jsem zkrátka takový", nýbrž že se podrobím bolestnému procesu růstu - veškerý růst je spojen s bolestí - a nechám na sobě pracovat "dláto" Boží lásky. Proto je sebepřijetí jenom prvním krokem, startem k nutné změně. Nezbavuje mě práce na sobě samém. Naopak: **pověřuje mě prací a dává mi pro ni předpoklad.**

Kritici mé knížky "Měl jsem rád jedno děvče" mi vytýkali: "Vy jste toho Františka, s nímž tu korespondujete, nepřijal; místo toho jste ho chtěl změnit, vyzval jste ho k jinému chování." Já jsem ho sice přijal, jak ukazují první dopisy, ale potom jsem jej

vyzval ke změně jeho chování, protože jsem ho měl rád. Neboť láska má ještě jeden zcela jiný význam než pouhé přijetí. Když miluji "svého bližního jako sám sebe", pak nemohu jinak, než mu pomoci stát se "sám sebou".

Dr. Theodor Bovet píše: "Když mám sám sebe opravdu rád, pak nemohu zůstat stát, nýbrž se chci změnit, až se stanu takovým, jakým mě chce mít Bůh."

(z knihy W. Trobische: Miluj sám sebe, abys mohl milovat druhé lidi i Boha, Kompas 1993)

K úvaze Richard Rohr: Láska též zraňuje

Dostal jsem od vás několik reakcí na zamyšlení k Neděli křtu Páně - **Richard Rohr: Láska též zraňuje**. Děkuji za tyto reakce a za váš čas, zájem a ochotu komunikovat.

Už při editování jsem se zamýšlel, zda mám okomentovat první odstavce zamyšlení, nakonec jsem to neudělal.

Věty:

...Ježíš se dozvídá, že je Synem...

...Ježíš celých 30 let čekal na poznání, že je vyvolen Bohem...

Na první pohled jsou jako z encyklopedie herezí. Jako typický příklad **adopcionismu**. Už kolem roku 190 vyučoval v Římě Theodotus z Byzance a jeho žák Artemon. Považovali Ježíše Krista za obyčejného člověka, který byl při svém křtu obdařen Duchem svatým a **adoptován za Božího Syna**.

Katolická nauka učí, že Bůh je trojjediný. Tři božské osoby jsou od věčnosti, tedy Ježíš je s Otcem od věčnosti - jak by mohl nevědět...!!!

Ježíš však má 2 přirozenosti, Božskou a lidskou. Kristova lidská duše je obdařena skutečným lidským poznáním. Katolická nauka učí, že Kristus jako člověk měl získané poznání, vlité vědění a blažené vědění vlastní blaženým v nebi. Kristovo získané vědění nemohlo být samo o sobě neomezené: „Proto Boží Syn mohl v okamžiku, kdy se stal člověkem, vzít na sebe to, že bude prospívat moudrostí, věkem a

oblíbou, (Lk 2, 52) a dokonce i potřebou získávat znalosti po lidském způsobu na základě zkušeností (srov. Mk 6, 38; 8, 27; Jan 11, 34)“ (Katechismus, 472).

Poklad západní teologie, spis Lva Velikého **Tomus ad Flavianum** a ekumenický koncil v Chalcedonu v roce 451 - tento spis se stal nepostradatelným opěrným bodem christologie a praví: „Je třeba vyznávat jednoho a toho samého Syna a Pána našeho Ježíše Krista: dokonalého v božství a dokonalého v lidství“, a dodává, že spojení obou přirozeností je **„bez směšování, beze změny, bez rozdělení, bez odloučení“**. Na 3. ekumenickém cařihradském koncilu v roce 681 ustaveno, že „Kristus má dvojí vůli a dvojí jednání, božské a lidské.

Pater prof. Václav Wolf nám na Teologické fakultě na dotazy o tom, co Ježíš během svého života na zemi věděl a co nevěděl, odpovídal: „Představme si jako by Ježíš měl 2 kapsy. V jedné bylo to božské (vševědoucí, všemohoucí...). V druhé zcela lidské, získané, omezené. V určité situaci tedy záleželo, do které kapsy sáhl!“ Tolik prof. Wolf. Pro tvrzení, že Ježíš něco nevěděl, bychom tedy našli mírné příznivce i v řadách teologů, tím spíše, že hovoříme o Ježíšově lidské přirozenosti.

Významný nový pohled na život Ježíše přináší zatím málo známá mystička Luisa Piccarreta. O ni se samostatně zmíníme v některém příštím vydání.

Krátký životopis Richarda Rohra vyšel v adventním vydání Václava. Podrobnější informace lze najít zde: <http://chlapi.cz/richard>. K pochopení jeho úvah si všimněme faktu, že v roce 1971, rok po vysvěcení na kněze, založil rodinnou komunitu New Jerusalem v Cincinatti ve státě Ohio. Richard Rohr O.F.M. je jedním ze zakladatelů charismatické obnovy v USA, byť v současnosti se již tímto směrem neangažuje. Dnes je Richard Rohr mezinárodně známý kazatel a vedoucí exercicií. V roce 1986 založil „Centrum pro akci a kontemplaci“ v Albuquerque ve státu New Mexico. Více viz odkaz na internet. Z výše uvedených aktivit v USA i z četných přesahů do Evropy je zřejmé, že jeho prioritní téma není